

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoCsp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6620204735
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6620204735.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a Mgr. Miriam Kamenskej v právnej veci žalobcu G. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/X, XXX XX P., zast. JUDr. Andrej Cifra, advokát, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec sp.zn. 5Csp/106/2020-32 zo dňa 26. októbra 2020 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5Csp/106/2020-32 zo dňa 26. októbra 2020 v prvej a druhej výrokovej vete mení tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.
- II. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5Csp/106/2020-32 zo dňa 26. októbra 2020 v štvrtej výrokovej vete mení tak, že žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalobcovi.
- III. Rozhodnutie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5Csp/106/2020-32 zo dňa 26. októbra 2020 v piatej výrokovej vete zrušuje.
- IV. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím okresný súd v prvej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500228867 uzavretej dňa 17.09.2018 medzi žalobcom a žalovaným.
2. V druhej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť v deň vykonateľnosti napadnutého uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia oznámiť zamestnávateľovi žalobcu EKOLTECH spol. s r.o., so sídlom Čajkovského 8, 984 01 Lučenec, aby sa zdržal vykonávania zrážok zo mzdy na základe Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) č. 8500228867 zo dňa 17.09.2018 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným.
3. V tretej výrokovej vete poučil žalovaného o tom, že môže podať voči žalobcovi samostatnú žalobu vo veci samej o plnenie z titulu uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500228867.
4. V štvrtej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

5. V piatej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok na účet Okresného súdu Lučenec vo výške 33,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti napadnutého uznesenia.

6. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy. V návrhu uviedol, že z jeho mzdy zamestnávateľ vykonáva zrážky v prospech žalovaného na základe dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500228867, ktorú uzatvoril so žalovaným dňa 17.09.2018 (ďalej aj „Dohoda“). Žiadosť o vykonávanie zrážok doručil žalovaný zamestnávateľovi žalobcu v súvislosti so záväzkom plynúcim zo zmluvy o úvere č. 8500228867 uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 12.09.2018 (ďalej len „zmluva o úvere“). Zrážky zo mzdy vykonáva zamestnávateľ žalobcu od apríla 2020 doposiaľ, pričom žalobca mal za to, že sú vykonávané nezákonne. Poukázal na skutočnosť, že podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „ZoSÚ“), žalovaný je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú musí viesť aj preukázať, inak je vystavený sankcii v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Podľa tvrdenia žalobcu, v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, predkladal finančnému agentovi zastupujúceho žalovaného len prefotenú výplatnú pásku a žiadne iné doklady. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere splácal žalobca viaceré úvery, pričom táto skutočnosť mala vplyv aj na určenie výšky mesačnej splátky predmetného úveru, keďže uvedené znižovalo jeho príjem. Žalovaný bol povinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s odbornou starostlivosťou hodnotiť príjmy, výdavky, rodinný stav žalobcu, čo mal žalovaný ako dodávateľ preverovať aj prostredníctvom dopytu do príslušných registrov a s ohľadom na dostupné informácie bol žalobca toho názoru, že žalovaný tak nepostupoval. V dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti nemá žalovaný nárok na sumu, ktorú uvádza v žiadosti o zrážkach zo mzdy a ktorá zjavne zahŕňa aj odplatu za poskytnutý úver, pričom má nárok len na zaplatenie istiny vo výške 1.700 Eur. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko ňou vznikol zásadný nepomer vo vzniknutom občianskoprávnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s § 53 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. (ďalej aj „OZ“). Podľa žalobcu inštitút dohody o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach je založený na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Ide o mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka bez súdnej kontroly, pričom tieto zrážky nemôže dlžník voči svoju zamestnávateľovi nijako korigovať, ani zastaviť. Pri pohľadávkach, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy nie je prípustné, aby dodávateľ postupoval pri určovaní rozsahu uplatňovanej pohľadávky na základe svojich subjektívnych predstáv bez toho, aby požadovaná pohľadávka zo spotrebiteľskej zmluvy prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Tvrdil, že jeho práva boli mimoriadne negatívne dotknuté tým, že žalovaným požadovaná suma je sporná, zrážky sa majú vykonávať na základe nejudikovaného titulu a vykonávajú sa v neprimeranom rozsahu. Na základe uvedeného mal za to, že existuje dôvodná obava, že ďalšími vykonanými zrážkami zo mzdy, by zo strany žalovaného mohlo dôjsť k získaniu peňažných prostriedkov, na ktoré v skutočnosti nemá platný právny titul. Ďalším prípadným zachovávaním doteraz nastoleného stavu, by sa ešte viac prehĺbila intenzita nedôvodného zásahu do majetkových práv žalobcu.

7. Súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 52 ods. 1, § 53 ods.1 OZ, § 324 ods.1, 2, 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c) a d), § 329 ods. 1, § 332 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3, 4 a § 337 ods. 1, 2, 3 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a v danom prípade je potrebné upraviť pomery strán sporu.

8. V napadnutom rozhodnutí poukázal na to, že účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu. Predpokladom jeho vydania je, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu a je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami sporu, ktorá môže byť dočasná, ale aj trvalá. Podmienkou jeho nariadenia je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd na základe predložených alebo označených dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, v právnych vzťahoch medzi stranami sporu sa nevytvorí

nenávratný stav, ak má mať podľa okolností prípadu neodkladné opatrenie dočasný charakter a účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Okresný súd konštatoval, že nová právna úprava inštitútu neodkladného opatrenia upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože pri nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Na vydanie neodkladného opatrenia musia byť uvedené a opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Okresný súd konštatoval, že zo žaloby mal preukázať, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým sa má žalovaný zdržať vykonávania dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500228867 zo dňa 17.09.2018 uzavretej medzi stranami sporu. Konštatoval, že žalobca uzavrel dňa 12.09.2018 so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere a vzťah medzi nimi na základe tejto zmluvy posúdil ako spotrebiteľský. Žalovaný poskytoval úver v rámci predmetu svojho podnikania a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ. Okresný súd konštatoval, že žalobca spochybnil platnosť dohody o zrážkach zo mzdy, ako aj platnosť zmluvných ustanovení s poukazom na aplikáciu spotrebiteľského práva.

10. Okresný súd konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy podpísaná žalobcom dňa 17.09.2018 bola uzavretá ako osobitná zmluva a zmluva o spotrebiteľskom úvere bola žalobcom uzavretá dňa 12.09.2018. Napriek tomu okresný súd konštatoval, že predstavuje formulárovú dohodu vopred pripravenú žalovaným a žalobca nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Podľa okresného súdu zmluvné dojednanie v dohode o zrážkach zo mzdy nemožno preto považovať za individuálne dojednané. Okresný súd konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500228867 zo dňa 17.09.2018 je uzavretá na osobitnej listine a nie ako súčasť hlavného zmluvného vzťahu - zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.09.2018 s totožným číslom uzavretej medzi stranami sporu. Dospel však k záveru, že len s ohľadom na túto skutočnosť nemožno mať automaticky za to, že bola naplnená zákonná podmienka individuálneho zmluvného dojednanie medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Podľa okresného súdu išlo o vopred dodávateľom pripravený formulár, do ktorého sa vpisovali konkretizované údaje v nadväznosti na poskytnutý spotrebiteľský úver, pričom z obsahu Dohody nevyplýva osobitná možnosť žalobcu ako spotrebiteľa vylúčiť uzatvorenie tejto Dohody, prípadne v dodatočnej lehote vylúčiť právne účinky takéhoto dojednanie napr. odstúpením od Dohody, resp. inou formou možnosti spotrebiteľa prijať či neprijať takúto Dohodu, prípadne meniť obsah takejto Dohody. Okresný súd konštatoval, že z bodu III. Dohody naopak vyplýva striktné ustanovenie, že dlžník nemal oprávnenie túto Dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť. Dospel k záveru, že na základe takejto formulácie je evidentné, že uvedená predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy nebola so žalobcom individuálne dojednaná a tento nemal reálnu možnosť ju žiadnym spôsobom ovplyvniť. Vzhľadom k priamej naviazanosti dohody na zmluvu žalobca konštatoval, že subjektom, ktorý má právo určovať výšku mesačných zrážok zo mzdy bude vždy žalovaný, z čoho vyplýva jeho evidentná dominancia bez akejkoľvek kontroly. Dôkazná povinnosť preukázania opaku je na žalovanom.

11. Podľa okresného súdu dojednanie, ktoré nebolo so spotrebiteľom vopred individuálne dojednané je posúdené ako neprijateľná zmluvná podmienka a tým aj neplatná, pokiaľ spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Podľa okresného súdu už samotné dojednanie, ktoré bolo spotrebiteľovi vnútené mimo jeho vôľu a ktoré zásadným spôsobom zvyhodňuje jeho postavenie v prípade, ak sa dostane do omeškania s riadnym splatením úveru, možno považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to výrazne v neprospech spotrebiteľa. Dohodou o zrážkach zo mzdy si žalovaný zabezpečil účinný nástroj na vymożenie si nároku voči dlžníkovi a to záviselo výlučne len na jeho iniciatíve. Je na vôli veriteľa, kedy a či vôbec predloží zamestnávateľovi dlžníka dohodu o zrážkach zo mzdy, navyše aj v akej výške bude tvrdiť, že je potrebné zrážky vykonávať a najmä na vymożenie akej dlžnej sumy, pričom zrážky zo mzdy dlžníka musí zamestnávateľ vykonávať odo dňa predloženia dohody na základe nejudikovaného titulu. Okresný súd zdôraznil, že dlžník nemá možnosť vykonávaniu zrážok zabrániť inak, ako iniciovaním súdneho konania, v ktorom prostredníctvom neodkladného opatrenia dočasne zabráni výkonu zrážok a následne je povinný v konaní vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy namietat' platnosť a zákonnosť predloženej dohody o zrážkach zo mzdy. Uviedol, že až v konaní vo veci samej sa môže spotrebiteľ brániť právnym účinkom dohody a vykonávaniu zrážok z jeho mzdy, a to tvrdením a preukazovaním, či takto uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy obstojí z hľadiska zákonných kritérií podľa ust. § 53 a nasl. OZ, t.j. predovšetkým danosť vôle a vedomosti dlžníka uzatvoriť takýto dvojstranný právny úkon, existencia jeho súhlasu a vôľa s

vykonávaním zrážok, alebo či takúto klauzulu je nutné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve. V tomto konaní tak isto môže preukazovať, že táto dohoda je právnym prostriedkom veriteľa na vykonávanie núteného plnenia od dlžníka, na ktorý ale veriteľ nemá zákonný nárok.

12. Podľa okresného súdu všetky okolnosti nasvedčujú tvrdeniu žalobcu, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore so spotrebiteľským právom (za predpokladu jeho nedojednania individuálne, s možnosťou spotrebiteľa vylúčiť takéto dojednanie alebo ovplyvniť ho, bez náležitého a pre spotrebiteľa zrozumiteľného vysvetlenia a poučenia o dôsledkoch a zo zákona vyplývajúcich následkoch uzavretia takejto dohody) je dojednaním spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to výrazne v neprospech spotrebiteľa, pretože je spôsobilé zásadným spôsobom a v rozpore so zákonom zasiahnuť do jeho majetkových a osobnostných pomerov tým, že mu nie je umožnené v plnej miere disponovať so svojim príjmom plynúcim z výkonu zamestnania či povolania.

13. Podľa okresného súdu je otáznym dostatok vôle konajúcej osoby, t.j. žalobcu ako spotrebiteľa vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy so žalovaným. Takýto postup žalovaného je podľa okresného súdu možné z hľadiska na uvedené dôvody kvalifikovať ako nekalú praktiku, ktorá nemôže požívať právnu ochranu.

14. Okresný súd konštatoval, že charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom verejným a súkromným. Návrh zmlúv býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jeho jedinou alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv je potrebné vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu, a to spotrebiteľa a jeho práva. Spoločným znakom kogentnej právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať faktickú nerovnosť, a to vo forme obmedzenia autonómie vôle. Zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve sa môžu odchyliť od podmienok upravených v Občianskom zákonníku len v prospech spotrebiteľa. Podľa okresného súdu predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná, svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu.

15. Okresný súd konštatoval, že inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom či iným nezávislým tribunálom, t.j. bez preverenia, či dlh existuje a v akej výške. Výšku dlhu si diktuje sám veriteľ, zo mzdy dlžníka sa vykonávajú zrážky, ktorý nemá možnosť ich zastaviť. Dlžník je tak vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa.

16. Podľa okresného súdu inštitút dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje obísť dôležitý prvok únievého práva, a to ex offio súdnu kontrolu zmluvných podmienok, či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (neprijateľné zmluvné podmienky). Uviedol, že spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy, na základe inkorporovanej dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok bez súdnej kontroly, na ktorú musí brať súd ohľad (porov. rozsudok C-106/77 Simmenthal). Podľa okresného súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.).

17. Okresný súd dospel k záveru, že nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zakáže žalovanému vykonávať právo z tejto dohody o zrážkach zo mzdy a platiteľovi mzdy realizovať dohodu o zrážkach zo mzdy je opatrenie proti postihu majetku žalobcu, bez ktorého by mohol nastať ťažko zvrátiteľný alebo nenapraviteľný stav, t.j. že by sa na základe takto uplatnenej dohody o zrážkach zo mzdy poukázali žalovanému zo mzdy žalobcu finančné prostriedky bezdôvodne, resp. vo vyššom rozsahu než zákon dovoľuje.

18. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca osvedčil svoj nárok, t.j. preukázal dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená tým, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z jeho mzdy, pričom však postup dodávateľa pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nebol v súlade s odbornou starostlivosťou tak, ako to predpokladá § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch a okresný súd preto dospel k záveru, že v zmysle § 11 cit. zák. je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Zároveň konštatoval, že dohoda o zrážkach zo mzdy je jednou z neprijateľných zmluvných podmienok.

19. Okresný súd konštatoval, že ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd neuloží povinnosť žalobcovi podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Konštatoval, že žalobca osvedčil svoj nárok, t.j. preukázal dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená tým, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok z jeho mzdy, pričom však existencia a výška dlhu bola žalobcom spochybnená. Podľa okresného súdu nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami (nevykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu) a preto podľa § 336 ods.1 CSP vo výroku uznesenia neurčoval povinnosť podať žalobu vo veci samej. Zároveň v tretej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia poučil žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej o plnenie z titulu uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s tým, že v súdnom spore bude zmluva o úvere podrobená súdnej kontrole a v rámci kontradiktórneho konania súd určí skutočnú výšku dlhu žalobcu voči žalovanému, ako aj lehotu, do uplynutia ktorej má dlh žalovanému zaplatiť. Okresný súd uviedol, že v prípade úspechu žalovaného v spore o zaplatenie dlžnej sumy úveru podľa § 337 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší rozhodnutím, ktorým žalobe vo veci samej vyhovie.

20. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vo štvrtej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% podľa zásady plného úspechu vo veci. V piatej výrokovej vete uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33,- Eur, keďže žalobca bol od povinnosti zaplatiť súdny poplatok oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. v) zák.č. 71/1992 Zb.

21. Okresný súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že podľa súčasnej platnej úpravy Civilného sporového poriadku môže v neodkladnom opatrení byť uložená povinnosť len strane v konaní. Preto uložil žalovanému povinnosť, aby vykonal oznámenie zamestnávateľovi žalobcu podľa druhej výrokovej vety napadnutého rozhodnutia.

22. Proti prvej, druhej, štvrtej a piatej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia podal včas odvolanie žalovaný. V ňom uviedol, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal a v odôvodnení neuviedol žiadne osvedčené skutočnosti spĺňajúce podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa žalovaného potreba naliehavej nevyhnutnej úpravy pomerov spočíva v tom, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne pre také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom. Aj v prípade osvedčenia nárokov a skutočnosti odôvodňujúcej potrebu nariadenia neodkladného opatrenia je však nevyhnutné, aby boli splnené aj podmienky proporcionality, t.j. aby účinky neodkladného opatrenia povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah neobmedzovali a zároveň aby navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebol vytvorený nenávratný stav. Žalovaný konštatoval, že podľa napadnutého rozhodnutia sa mal zdržať vykonávania práva na zrážky zo mzdy, avšak okresný súd v napadnutom rozhodnutí ani len nekonštatoval, aká skutočnosť vytvára potrebu naliehavej právnej úpravy pomerov medzi stranami sporu vyžadujúcej nevykonávanie zrážok zo mzdy. Z napadnutého rozhodnutia nevyplýva ani vyporiadanie sa s otázkou proporcionality a ani so skutočnosťou osvedčujúcou, že jeho nariadením sa zabráni vzniku nenávratného stavu.

23. Žalovaný v odvolaní konštatoval, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500228867 bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.700,- Eur, z ktorého uhradil sumu 598,05 Eur a z dôvodu neuhrádzania dohodnutých splátok bola zamestnávateľovi žalobcu predložená dohoda o vykonávaní zrážok zo mzdy. Tvrdil, že z hľadiska nevyhnutnosti úpravy pomerov je dôležité, že v rozsahu splatenia sumy 1.101,95 Eur, čo je rozdiel medzi poskytnutým úverom 1.700,- Eur a úhradami žalobcu vo výške 598,05 Eur, žiaden princíp proporcionality neexistuje a uhradením tejto sumy sa nemôže vytvoriť ani nenávratný stav. Žalovaný vytýkal okresnému súdu, že v napadnutom rozhodnutí sa nezaoberal

relevantnou úpravou týkajúcou sa dohody o zrážkach zo mzdy podľa § 5a ods. 1 zák.č. 250/2007 Z.z. a ani len nekonštatoval osvedčenie vzniku straty na strane žalobcu, obmedzenia jeho práv ak by zrážky boli vykonávané pre úhradu istiny úveru.

24. Pri namietanom nesplnení povinností žalovaného posudzovať schopnosť žalobcu splácať úver č. 8500228867 považoval toto tvrdenie žalobcu za klamlivé a závery súdu prvej inštancie nemajúce oporu v žiadnej osvedčenej skutočnosti. Žalobca uvádzal žalovanému sociálno-ekonomické údaje, a to o príjme, výdavkoch a sociálnom statuse a zároveň mu udelil súhlas pri nahliadaní do registra údajov o spotrebiteľských úveroch. Zo žiadosti žalobcu o úver č. 8500228867 zo dňa 12.09.2018 vyplýva, že tento uviedol výšku čistého príjmu 570,- Eur, rodinný stav - vydatá, 0 nezaopatrených detí. Z údajov v Registri údajov o spotrebiteľských úveroch zo dňa 12.09.2018 bolo žalovaným zistené, že u žalobcu je evidovaný jeden záznam o čerpanom spotrebiteľskom úvere s výškou mesačnej splátky 68,- Eur a nesplatenou sumou v súvislosti s daným úverom 1.417,- Eur. Overovaním údajov v registroch Sociálnej poisťovne zo dňa 13.09.2018 bolo zistené v rozsahu overovacích otázok podľa Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 11/2018, že výška priemerného vymeriavacieho základu za posledné 3 mesiace žalobcu bola 645,- Eur, tento bol zamestnaný minimálne 92 dní. Pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať úver odkázal žalovaný na § 2 ods.1, 2, 3 opatrenia Národnej banky č. 10/2016 Z.z., podľa ktorých zohľadnil splátku poskytovaného úveru, už existujúceho úveru a zaoberal sa podielom celkovej výšky výdavkov ku príjmu zníženého o výšku nákladov na zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojenie základných životných potrieb. Takýmto spôsobom zistil, že suma životného minima predstavovala 205,07 Eur na plnoletú osobu, na spolužijúcu osobu 143,06 Eur, pri zohľadňovanom príjme 570,- Eur potom vypočítal podiel splátok 62,39 Eur + 68,- Eur k sume 570,- Eur čistého príjmu zníženého o náklady na plnoletú osobu a spolužijúcu osobu vo výške 205,07 Eur a 143,06 Eur, čím dosiahol podiel sumy 130,39 Eur k 221,89 Eur, t.j. 0,5857, čo je hodnota ukazovateľa schopnosti splácať úver, ktorý je menší ako 1, čím bola splnená podmienka na to, aby nebol prekročený limit ukazovateľa schopnosti splácať úver. Na základe uvedeného žalovaný uviedol, že z celého napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, z čoho okresný súd konštatoval, že postup žalovaného nebol v súlade s § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak žalobca o tom nepredložil jediný dôkaz na osvedčenie svojho tvrdenia a súd zároveň neumožnil žalovanému pred vydaním napadnutého rozhodnutia takéto listiny predložiť.

25. K záveru okresného súdu k dohode o zrážkach zo mzdy namietal, že súd uviedol také podmienky a skutočnosti, ktoré nemajú oporu v zákone. Poukázal na skutočnosť, že prípustnosť dohody o zrážkach zo mzdy a podmienky jej uzavretia sú vymedzené v právnych predpisoch, konkrétne § 5a zák.č. 257/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a v § 9 ods. 13 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Ak okresný súd poukazoval „na individuálnosť“ dohody o zrážkach zo mzdy, takáto podmienka nie je žiadnym zákonom určená. Žiaden zákon neurčuje, že len „individuálne“ dohodnutá dohoda o zrážkach zo mzdy je prípustná. Úprava § 5a ods. 1 zák.č. 250/2007 Z.z. je špeciálnou úpravou, ktorá definuje formu dohody, o čom má byť spotrebiteľ poučený a slobodnú voľbu, či dohodu spotrebiteľ uzavrie. Zákon vyžaduje výhradne len to, aby uzavretie dohody o zrážkach nebolo podmienkou pri získaní úveru a teda spotrebiteľ sa mohol rozhodnúť pre jej uzavretie alebo neuzavretie.

26. Žalovaný upozornil žalobcu na možnosť odmietnutia uzavretia dohody o zrážkach, a to priamo textom v úvode dohody o zrážkach, v ktorej sa konštatuje, že dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše. Odkázal na ďalšie znenie tejto časti dohody o zrážkach zo mzdy z ktorého vyplýva potvrdenie podpisom zo strany žalobcu o jeho záujme uzavrieť dohodu ako prostriedku zabezpečenia a splnenia jeho záväzkov voči žalovanému. Žalovaný poukázal na to, že dohoda je vyhotovená na samostatnom liste a je označená ako dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka s uvedením mena a priezviska žalobcu, ako aj s textom „Text dohody si pred jej podpísaním pozorne prečítajte“. Poukázal v odvolaní na bod I., II. a III. uvedenej dohody o zrážkach zo mzdy. Odkazom na tieto znenia vyplýva, že uzavretie dohody bolo dobrovoľné, nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z bodu II. vyplýva, že žalobca mal možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše a zároveň bol poučený v bode III. dohody o dôsledkoch uzavretia dohody, a to jej predloženia zamestnávateľovi na vykonávanie zrážok zo mzdy a boli splnené všetky náležitosti vyžadované podľa § 5a ods. 1 písm. a) zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, t.j. dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, žalobca, t.j. spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia (bod III.) a žalobca ju mal možnosť odmietnuť (bod II.). Žalovaný ďalej uviedol, že samotná skutočnosť, že zmluvný dokument bol vopred pripravený nemožno považovať za skutočnosť, ktorá sama o sebe

odôvodňuje prijatie záveru, že nebol vykonaný v súlade s právom a odkázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. III. ÚS 3725/13 zo dňa 10.04.2014.

27. Podľa žalovaného okresný súd dospel k nesprávnym záverom, neodôvodnil žiadnu existenciu nutnosti úpravy pomerov medzi stranami sporu, nedôvodne konštatoval nesplnenie zákonnej povinnosti overiť schopnosť splácať úver a vec nesprávne právne posúdil, čím žalovaný odôvodňoval odvolanie dôvodmi podľa § 365 ods.1 písm. b), d), f), g), h) CSP.

28. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol alebo eventuálne zmenil tak, že povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy v časti výroku I. a II. určí len na zaplatenie sumy prevyšujúcej istinu úveru 1.700,- Eur.

29. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 16.11.2020. V ňom uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za dôvodné a správne. Poukázal na to, že žalovaný v odvolaní zdôrazňoval formálnu stránku veci, t.j. že dohoda o zrážkach zo mzdy mala byť vyhotovená v súlade so zákonom, pričom žalovaný opomína akcesorickú povahu dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k spotrebiteľskej úverovej zmluve. Poukázal na to, že hlavne pri inštitútoch zabezpečujúcich pohľadávky zo spotrebiteľských zmlúv je potrebné vziať do úvahy riziká vyplývajúce zo skutočnosti, že často dochádza k podpisu súboru vopred predformulovaných listín, ktorých obsah nemožno ovplyvniť. Podľa žalobcu argument, že dohoda o zrážkach zo mzdy je automaticky v poriadku, keď je na samostatnej listine, neobstojí. Do úvahy totiž prichádza deformácia celého procesu - neprijateľnými zmluvnými podmienkami a spornosť výšky pohľadávky veriteľa v spojení s iluzórnosťou slobody voľby pri podpise dohody o zrážkach zo mzdy v dôsledku použitia nekalej obchodnej praktiky podľa § 7 zák.č. 250/2007Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa žalobcu pokiaľ má úverový spotrebiteľ záujem získať úver, v praxi mu neostáva nič iné, len predložené listiny podpísať alebo nepodpísať.

30. Podľa žalobcu vymáhanie a inkasovanie spornej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy na základe zrážok zo mzdy bez možnosti súdnej kontroly je proces, ktorý je nezákonný, nemôže požívať právnu ochranu a treba ho považovať a priori za neprípustný. Žalobca popiera nárok žalovaného na odplatu a spochybňuje dodržanie odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity, pričom žalobca hovorí po maďarsky, slovensky rozumie obmedzene a nesprávnosť v zistení skutočnej výšky výdavkov žalobcu sa prejavila v neschopnosti splácať poskytnutý úver riadne a včas. Ďalej žalobca uviedol, že neodkladné opatrenie nemá trvalý charakter, ale upravuje pomery účastníkov a žalovanému nič nebráni domáhať sa svojho nároku súdnou cestou. Odkázal pritom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 176/2020-32 zo dňa 28.04.2020, ako aj na rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 391/2019-29 zo dňa 05.12.2019. Žalobca uviedol, že svoju pohľadávku bude splácať v rozsahu, v akom je nesporne dôvodná.

31. Žalobca poukazoval na skutočnosť, že napadnutým rozhodnutím súd nerozhodoval o nároku žalovaného a tomuto nič nebráni domáhať sa tvrdenej pohľadávky podaním žaloby na súd, v rámci ktorého konania môže dôjsť k skúmaniu rozsahu dôvodnosti nároku a k rozhodnutiu vo veci samej. Hrozba ujmy, ktorá hrozí žalobcovi použitím zabezpečovacieho inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy je daná konkrétnymi skutkovými okolnosťami, ktoré spochybňujú výšku záväzku tvrdenú žalovaným. Podľa žalobcu dohodou o zrážkach zo mzdy možno zabezpečiť len existujúci a nesporný záväzok, čo v danom prípade splnené nebolo. Práve používanie zabezpečovacích inštitútov v spotrebiteľských úverových vzťahoch je problematické, ak hlavný záväzok obsahuje, resp. je riziko, že obsahuje neprijateľné zmluvné dojednania alebo inak porušuje či obchádza právne predpisy, čo má vplyv na výšku pohľadávky úverového veriteľa. Za daného stavu je potom úprava pomerov účastníkov prostredníctvom neodkladného opatrenia logická a proporcionálna.

32. Žalobca nesúhlasil ani s eventuálnym návrhom žalovaného na zdržanie sa zrážok zo mzdy len v časti prevyšujúcej istinu 1.700,- Eur. V tejto časti považoval tvrdenia žalovaného za potvrdenie, resp. pripustenie dôvodnosti argumentácie žalobcu. Podľa žalobcu by takto navrhované alternatívne plnenie bolo neurčité a nevykonateľné, pretože nie je špecifikovaná konkrétna suma, na akú ešte žalovaný má nárok. Túto spornú otázku nemôže riešiť zamestnávateľ žalobcu, ale iba súd v konaní vo veci samej o zaplatenie dlžnej sumy. V prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru totiž na istinu úveru mali byť započítané všetky úhrady žalobcu na predmetný úver. Žalobca preto navrhol, aby napadnuté rozhodnutie bolo odvolacím súdom potvrdené ako vecne správne.

33. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379, § 380 ods.1 a § 385 ods.1 Civilný sporový poriadok (CSP) v rozsahu podaného odvolania v senáte bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

34. Z obsahu spisu vyplýva, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 8500228867, na základe ktorej bol poskytnutý žalovaným v prospech žalobcu spotrebiteľský úver vo výške 1.700,- Eur s dohodnutým spôsobom splácania v počte 36 mesačných splátok ku 14. dňu v mesiaci vo výške po 62,39 Eur.

35. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že zabezpečenie poskytnutého úveru malo byť realizované dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 17.09.2018 uzavretej pod č. 8500228867 medzi stranami sporu. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že žalovaný listom zo dňa 25.02.2019 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy na základe uvedenej dohody o zrážkach, a to až do vyrovnaní celého dlhu, ktorý vyčíslil na sumu 1.996,76 Eur. Z predloženého potvrdenia zamestnávateľa žalobcu vyplýva, že tento vykonal zo mzdy žalobcu zrážky vo výške 113,70 Eur k 20.06.2020.

36. Podľa § 324 ods.1 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

37. Podľa § 325 ods.1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

38. Podľa § 325 ods. 2 CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby
c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
d) niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

39. Podľa § 336 ods.1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

40. Podľa § 337 ods.1 CSP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

41. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

42. Podľa § 52 ods.1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

43. Podľa § 53 ods.1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

44. Podľa § 5a ods.1 písm. a) zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

45. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd preskúmal v rozsahu a z dôvodov uvedených žalovaným v odvolaní. Predmetom preskúmania odvolacím súdom je napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov. Podstatnou otázkou

v tomto konaní o nariadení neodkladného opatrenia bolo vyporiadať sa s otázkou splnenia predpokladov na jeho nariadenie, t.j. preukázania naliehavosti neodkladnej potreby úpravy pomerov medzi stranami konania vychádzajúc zo žalobcom uvedených okolností o spornej výške pohľadávky žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj z dôvodu namietanej neplatnosti, resp. neúčinnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

46. Účelom a zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnutie rýchlej a efektívnej procesnej ochrany subjektívnemu právu žalobcu. Neodkladné opatrenie môže byť nariadené pred začatím konania vo veci samej, počas takéhoto konania, ale aj po jeho skončení. Zákon predpokladá len dva dôvody nariadenia neodkladného opatrenia, a to potrebu bezodkladnej úpravy pomerov a existenciu obavy, že exekúcia bude ohrozená. Vzhľadom na povahu inštitútu neodkladného opatrenia, ktorého účelom je rýchle a efektívne poskytnutie ochrany subjektívneho práva, vydaniu neodkladného opatrenia zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup pri rozhodovaní súdu o návrhu na jeho nariadenie. Len pokiaľ sa žalobca domáha vydania neodkladného opatrenia z dôvodu obavy, že exekúcia bude ohrozená, je povinnosťou súdu pred jeho nariadením zistiť, či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením podľa § 324 ods. 3 CSP. Tento záver vyplýva z ust. § 324 ods. 3 s použitím § 343 ods. 1 CSP. V danom prípade splnenie účelu žalobcom navrhovanej ochrany nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením z dôvodu povahy práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V zmysle § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením sa má dosiahnuť zabezpečenie peňažnej pohľadávky. V danom prípade sa však žalobca domáhal ochrany iného práva ako peňažnej pohľadávky a preto zabezpečovacie opatrenie nepripadá v danej veci do úvahy.

47. Žalobca sa nariadenia neodkladného opatrenia domáhal z dôvodu potreby úpravy pomerov žalobcu a žalovaného, pričom v návrhu neuviedol, že sa bude domáhať žalobou vo veci samej určenia prípadnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Ani súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuložil žalobcovi povinnosť podať žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi stranami sporu. Z uvedeného vyplýva tak, ako to na viacerých miestach konštatoval aj súd prvej inštancie, že pokiaľ súd návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel v celom rozsahu a uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej medzi stranami sporu a neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, jedná sa o neodkladné opatrenie majúce povahu rozhodnutia vo veci samej na základe návrhu na jeho nariadenie podaného pred podaním žaloby vo veci samej. V danom prípade nariadenie neodkladného opatrenia nie je nasledované žalobou vo veci samej a preto takéto súdom nariadené neodkladné opatrenie má povahu rozhodnutia vo veci samej. Takáto možnosť vyplýva priamo z ust. § 336 a § 337 CSP. Zároveň odvolací súd konštatuje, že žalobca nenavrhol obmedzenie trvania požadovaného neodkladného opatrenia, súd tomuto aj v celom rozsahu vyhovel a časovo neobmedzil jeho trvanie. Z uvedeného potom vyplýva, že okresný súd napadnutým rozhodnutím mienil priznať takémuto neodkladnému opatreniu trvalé účinky vo forme dosiahnutia trvalej úpravy pomerov medzi stranami sporu - nevykonávanie zrážok zo mzdy žalobcu (bod 24. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

48. Odvolací súd podrobil napadnuté rozhodnutie prieskumu z dôvodov uvedených žalovaným v podanom odvolaní. Súd prvej inštancie vyhovel návrhu žalobcu a uložil povinnosť žalovanému zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy. Vychádzal z tvrdenia žalobcu, ktorý odôvodňoval svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia dvoma skutkovými okolnosťami. Žalobca v prvom rade tvrdil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zabezpečovacím prostriedkom viažucim sa na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, pričom samotná výška žalovaným uplatnenej pohľadávky prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy je sporná. Namietal porušenie povinnosti žalovaného postupovať pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať úver s odbornou starostlivosťou, čím podľa žalobcu je potrebné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Z uvedeného potom má podľa žalobcu vyplývať, že žalovaný nemá nárok na sumu, ktorú uviedol v žiadosti o zrážkach zo mzdy voči zamestnávateľovi žalobcu. Odôvodňoval toto tvrdenie tým, že žalovaný mal s odbornou starostlivosťou v čase uzatvárania zmluvy so žalobcom hodnotiť jeho príjmy, výdavky, rodinný stav, čo mal preverovať aj prostredníctvom dopytu do príslušných registrov, pričom podľa žalobcu žalovaný tak nepostupoval. Žalobca teda namietal bezúročnosť úveru a tým aj výšku sumy, na ktorú si žalovaný uplatnil zrážky zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu. Tvrdil, že suma uplatňovaná žalovaným prostredníctvom zrážok zo mzdy, hoci výška pohľadávky žalovaného je sporná, závisí výhradne a výlučne od subjektívneho rozhodovania a posúdenia žalovaného bez prieskumu súdu, pričom žalovaný môže uplatniť svoj nárok voči žalobcovi podaním žaloby na súd s následným súdnym prieskumom jeho pohľadávky.

49. Druhou okolnosťou odôvodňujúcou nariadenie neodkladného opatrenia bolo tvrdenie žalobcu o tom, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná a neúčinná. Toto tvrdenie odôvodnil v zásade tým, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a žalobca nemôže zabrániť žiadnym spôsobom vykonávaniu zrážok napriek tomu, že žiadny súd postihnutie jeho majetku neschválil a zrážky zo mzdy a rozsah ich vykonávania nepodlieha súdnej kontrole a namietal aj neprímeraný rozsah uplatniteľnosti zrážok podľa subjektívnej predstavy žalovaného. Potrebu úpravy pomerov odôvodňoval tým, že ďalším vykonávaním zrážok môže dôjsť k získaniu peňažných prostriedkov na strane žalovaného, na ktoré v skutočnosti nemá platný právny titul.

50. Súd prvej inštancie návrhu vyhovel. Ako bolo vyššie uvedené, dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola síce uzavretá ako osobitná samostatná zmluva, avšak jedná sa o formulárovú dohodu, ktorej obsah žalobca nemal možnosť ovplyvniť. Nejednalo sa preto o dohodu individuálne dojednanú a žalovaný je subjektom, ktorý má právo určovať výšku mesačných zrážok, čo okresný súd považoval za evidentnú dominanciu bez akejkoľvek súdnej kontroly. Dospel k záveru, že samotné dojednanie, ktoré bolo spotrebiteľovi vnútené mimo jeho vôľu a znevýhodňuje jeho postavenie, ak sa dostane do omeškania, je možné považovať za dojednanie spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Súd prvej inštancie konštatoval, že uvedené okolnosti nasvedčujú tvrdeniu, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy v rozpore so spotrebiteľským právom je zmluvným dojednaním spôsobujúcim značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože je spôsobilé zásadným spôsobom a v rozpore so zákonom zasiahnuť do jeho majetkových práv. Súd prvej inštancie konštatoval pochybnosti ohľadne dostatku vôle žalobcu ako spotrebiteľa vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy so žalovaným. Považoval takýto postup za nekalú prax, ktorá podľa § 52 a nasl. OZ nemôže požívať právnu ochranu. Svoj záver podporil všeobecným konštatovaním, že návrh zmluvy často býva pripravený na predtlačení formulároch a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah a jedinou alternatívou je prijatie alebo odmietnutie návrhu.

51. Okresný súd teda konštatoval, že dohoda predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu. Ďalej konštatoval vo vzťahu k samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, že žalovaný pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver žalobcom nepostupoval s odbornou starostlivosťou a preto považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Dohodu o zrážkach zo mzdy považoval za jednu z neprijateľných podmienok. Tieto konštatovania viedli okresný súd k záveru o potrebe úpravy pomerov strán sporu a o splnení predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia. S takýmto záverom odvolací súd nesúhlasí.

52. Žalovaný v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že nesprávne dospel k záveru o nesplnení povinnosti žalovaného posudzovať s odbornou starostlivosťou spôsobilosť žalobcu splácať úver. Poukázal na skutočnosť, že v samotnej žiadosti žalobca uviedol výšku svojho čistého príjmu, rodinný stav, počet nezaopatrených detí, žalovaný nahliadol do registra údajov o spotrebiteľských úveroch, nahliadol do registra Sociálnej poisťovne a vypočítaval limit ukazovateľa schopnosti splácať úver. Tvrdil preto, že postupoval s príslušnou odbornou starostlivosťou. Naproti tomu žalobca tvrdil, že žalovaný neskúmal dôsledne spôsobilosť žalobcu splácať úver, keďže žalobca žalovanému predložil len svoju prefotenú výplatnú pásku, pričom žalobca splácal viaceré úvery, čo malo vplyv na výšku mesačnej splátky úveru a znižovalo to príjem žalobcu.

53. Je potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie pri vydávaní neodkladného opatrenia vychádzal z tvrdení a listín predložených žalobcom, pričom žalobca uviedol, že nemá vedomosť o inom skúmaní jeho spôsobilosti splácať úver (okrem predloženia kópie výplatnej pásky) a tvrdil, že žalovaný s odbornou starostlivosťou, aj prostredníctvom dopytov do príslušných registrov, nepostupoval. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri nariadení neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu preukazovať, či úver je alebo nie je bezúročný a bez poplatkov, toto je vecou žaloby vo veci samej o zaplatenie plnenia z poskytnutého úveru. Na splnenie podmienok nariadenia neodkladného opatrenia postačuje osvedčenie tvrdení o splnení predpokladov na jeho nariadenie.

54. Odvolací súd musí konštatovať, že záver súdu prvej inštancie v bode 21 napadnutého rozhodnutia o tom, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalobcu

splácať úver, a preto sa úver považuje za úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov, je predčasný a nezodpovedá obsahu spisu a priebehu konania o nariadenie neodkladného opatrenia. V danom prípade nie je predmetom konania o nariadení neodkladného opatrenia posudzovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, ale posúdiť, či žalobca aspoň osvedčil svoje tvrdenia vo vzťahu k žalovanému o porušení jeho povinnosti posudzovať bonitu žalobcu s odbornou starostlivosťou a či na základe takéhoto osvedčenia je možné dospieť dôvodne k záveru o potrebe neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Podľa odvolacieho súdu žalobca neosvedčil svoje tvrdenia o porušení povinnosti žalovaného posudzovať schopnosť žalobcu splácať úver s odbornou starostlivosťou.

55. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca odôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia okrem iného namietaním výšky dlžnej sumy, keď spochybnil pohľadávku žalovaného vyplývajúcu zo spotrebiteľskej zmluvy na základe jeho tvrdenia o nedostatku odbornej starostlivosti žalovaného pri posudzovaní schopnosti žalobcu splácať požadovaný úver. Súd prvej inštancie sa v bode 21. napadnutého rozhodnutia s takýmto záverom stotožnil a žalovaný v odvolaní tento postup namietal keď uviedol, že súd prvej inštancie neuviedol a nezdôvodnil žiadne okolnosti preukazujúce tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný nepostupoval s odbornou spôsobilosťou pri posudzovaní bonity žalobcu. Spolu s odvolaním predložil aj výpisy o nahliadnutí do registra údajov o spotrebiteľských úveroch, ako aj výsledok dotazu do Sociálnej poisťovne a zároveň pripojil aj výpočet spôsobilosti, t. j. limitu ukazovateľa žalobcu splácať úver.

56. Odvolací súd zdôrazňuje, že inštitút neodkladného opatrenia a dôvodnosť jeho nariadenia spočíva na osvedčení tvrdenia žalobcu o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana z dôvodu nevyhnutnosti potreby úpravy pomerov strán sporu. Nie je preto potrebné tak, ako v riadnom kontradiktórnom procese preukázať určité tvrdenie, postačuje jeho osvedčenie. Podľa odvolacieho súdu v čase jeho rozhodovania žalobca neosvedčil svoje tvrdenie o tom, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní spôsobilosti žalobcu splácať úver.

57. Je pravdou, že súd prvej inštancie pri vydaní neodkladného opatrenia vychádzal z tvrdení a z podkladov predložených žalobcom, ktorý v žalobe poukázal na to, že žalovaný nenahliadol do príslušných registrov a tým s odbornou starostlivosťou neposúdil všetky do úvahy pripadajúce okolnosti pri skúmaní spôsobilosti žalobcu splácať požadovaný úver. Treba uviesť, že súd prvej inštancie v bode 21. napadnutého rozhodnutia, kde dospel k záveru, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri zisťovaní spôsobilosti žalobcu splácať úver, žiadne skutkové okolnosti osvedčujúce jeho záver o nesplnení tejto povinnosti neuviedol. Podľa odvolacieho súdu tvrdenia žalobcu o nesplnení povinnosti žalovaného postupovať s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalobcu tým, že žalovaný nenahliadol do príslušných registrov pri hodnotení príjmov, výdavkov a rodinného stavu žalobcu, bolo vyvrátené listinnými dokladmi predloženými žalovaným v rámci odvolania, a to výpisom z registra údajov o spotrebiteľských úveroch o žalobcovi, ako aj predloženého výsledku dotazu na Sociálnu poisťovňu v zmysle vyhlášky Národnej banky Slovenska. Tvrdenie žalobcu v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že žalovaný nevykonal nevyhnutnú lustráciu v príslušných registroch pri zisťovaní pomerov žalobcu v rámci posudzovania jeho schopnosti splácať úver vyvrátil žalovaný predložením uvedených dokladov.

58. Odvolací súd opakuje, že nie je úlohou v rámci rozhodovania o neodkladnom opatrení komplexné posúdenie a vykonanie dokazovania o tvrdeniach žalobcu a žalovaného. Pre nariadenie neodkladného opatrenia postačuje osvedčenie tvrdení žalobcu, ktoré je možné považovať za dôvodné a ktoré súdu umožňujú prijať záver o nevyhnutnosti úpravy pomerov strán sporu ako predpokladu splnenia podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ žalobca tvrdil, že nesplnenie povinnosti odbornej starostlivosti žalovaného pri posudzovaní spôsobilosti žalobcu splácať úver malo byť osvedčené a odôvodnené tým, že žalovaný nevykonal lustráciu v príslušných registroch a nezohľadnil údaje z nich zistené pri posudzovaní príjmov, výdavkov, sociálnych, rodinných a ekonomických pomerov, toto tvrdenie sa v následnom konaní preukázalo ako nezodpovedajúce skutočnosti a obsahu spisu, keďže žalovaný predložil výpisy z príslušných registrov, na základe ktorých posudzoval spôsobilosť žalobcu splácať úver pred uzavretím zmluvy o úvere.

59. Aj keď súd prvej inštancie vychádzal pri vydaní neodkladného opatrenia, ktorým návrhu vyhovel zo stavu ku dňu jeho vydania, keď nedisponoval dokladmi predloženými zo strany žalovaného, odvolací súd nemohol neprihliadnuť na tieto doklady, ktoré v rámci odvolania žalovaný predložil. Žalovaný mal

prvýkrát možnosť reagovať a uplatniť prostriedky procesnej obrany až spolu s podaním odvolania proti napadnutému rozhodnutiu. Je preto legitímne a v súlade so zásadou spravodlivej ochrany práv a zo zásadou procesnej rovnosti strán sporu, aby odvolací súd pri rozhodovaní o odvolaní voči rozhodnutiu o nariadení neodkladného opatrenia zohľadnil tvrdenia a doklady predložené žalovaným, ktoré vyvracajú tvrdenie žalobcu o nesplnení povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou (nenahliadnutie do príslušných registrov) pri posudzovaní spôsobilosti žalobcu splácať požadovaný úver.

60. Úlohou a zmyslom konania o nariadení neodkladného opatrenia nie je posudzovať intenzitu a celú šírku povinností pri preverovaní bonity spotrebiteľa. Zmyslom neodkladného opatrenia je zaoberať sa tvrdeniami žalobcu, ktorými osvedčuje dôvodnosť vydania neodkladného opatrenia, v danom prípade jeho tvrdení o tom, že žalovaný nevykonal lustráciu v príslušných registroch pri posudzovaní bonity žalobcu. Toto tvrdenie nebolo žalobcom nijako osvedčené, naopak bolo v odvolaní a k nemu priloženými listinami vyvrátené.

61. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom v napadnutom rozhodnutí nezaberal a nezdôvodnil svoj záver o porušení povinností žalovaného posudzovať s odbornou starostlivosťou spôsobilosť žalobcu splácať úver a v tejto časti je odvolanie žalovaného dôvodné. Aj keď to nie je predmetom rozhodovania o neodkladnom opatrení, je potrebné zdôrazniť, že nie každé porušenie odbornej starostlivosti pri posudzovaní spôsobilosti spotrebiteľa ako dlžníka splácať úver má za následok považovanie úveru za bezúročný a za bezpoplatkový. „Bežné“ porušenie tejto odbornej starostlivosti má za následok zákaz uplatniť zosplatnenie úveru v celom rozsahu, pričom len hrubé porušenie tejto povinnosti podľa § 7 ods. 1 s použitím § 11 ods. 2 ZoSÚ má za následok, že úver je považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho záveru o porušení povinností žalovaného pri skúmaní bonity žalobcu neuviedol žiadne konkrétne skutkové okolnosti, ktoré mali byť podkladom pre tento záver a už vôbec sa nezaoberal ani prípadnou intenzitou porušenia tejto povinnosti, pričom len hrubé porušenie tejto povinnosti môže založiť považovanie úveru za bezúročný a bez poplatkov. Navyše tvrdenia žalobcu v návrhu o nezabezpečení výpisov z príslušných registrov pri skúmaní bonity žalobcu vyvrátil žalovaný v podanom odvolaní a k nemu priloženými listinami. Záver súdu prvej inštancie nielen o osvedčení, ale dokonca o preukázaní porušenia tejto povinnosti nezodpovedá obsahu spisu a predloženým dokladom stranami sporu ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu a je predčasný/nesprávny.

62. V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca založil svoj nárok na nariadenie neodkladného opatrenia v prvom rade tým, že považoval úver za bezúročný a bez poplatkov vzhľadom na porušenie povinností žalovaného posudzovať bonitu žalobcu s odbornou starostlivosťou z dôvodu nenahliadnutia do príslušných registrov a nezohľadnenia údajov z nich, pričom tieto skutkové tvrdenia žalovaný v odvolaní vyvrátil. Na základe tohto tvrdenia žalobca uvádzal, že dohoda o zrážkach zo mzdy je uplatňovaná v nesprávnom rozsahu, a to v sume vyššej ako patrí žalobcovi vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Z dôvodu vyvrátenia tvrdenia žalobcu o porušení povinností žalovaného s odbornou starostlivosťou posudzovať schopnosť žalobcu splácať úver predložením uvedených výpisov z príslušných registrov preto tvrdenie žalobcu o neprimeranom zásahu zrážok zo mzdy do práv žalobcu v rozsahu nad nárok patriaci žalovanému osvedčený nebol.

63. Druhým dôvodom podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo tvrdenie žalobcu o neplatnosti, resp. neúčinnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd prvej inštancie sa s týmto záverom stotožnil. Podľa odvolacieho súdu ani žalobca v návrhu a ani súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí neuviedli konkrétne individuálne okolnosti prejednávanej veci, ktoré by nasvedčovali záveru, že došlo pri uzatváraní dohody o zrážkach zo mzdy buď k nekalej praktike alebo k absencii poučenia žalobcu o účinkoch dohody o zrážkach zo mzdy alebo aj k absencii poučenia o možnosti žalobcu túto dohodu odmietnuť.

64. Podľa odvolacieho súdu zodpovedá existujúcemu právnomu stavu tvrdenie žalovaného, že samo o sebe použitie inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy vo vzťahu k zabezpečeniu pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľského úveru nie je zákonom zakázané alebo nedovolené. Jedná sa o dovolený právny inštitút upravený v § 551 OZ. Pre splnenie podmienok platnosti a viazanosti takýmto právnym úkonom na účely spotrebiteľských vzťahov je nevyhnutné splnenie aj ďalších špeciálnych podmienok upravených v osobitných zákonoch, konkrétne v ust. § 5a ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. ako aj § 9 ods. 13 ZoSÚ. Ust. § 9 ods. 13 ZoSÚ jednoznačne zakazuje veriteľovi, t.j. poskytovateľovi úveru podmieňovať získanie

spotrebiteľského úveru uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy. Zároveň ust. § 5a ods.1 Zákona o ochrane spotrebiteľa pripúšťa zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy len za predpokladu, ak táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Zároveň je nevyhnutné dospieť k záveru, že samotná dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá slúži ako zabezpečovací prostriedok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ, t.j. vychádza zo vzťahu medzi spotrebiteľom a poskytovateľom úveru. Z charakteru dovolenosti dohody o zrážkach zo mzdy ako spôsobu zabezpečenia záväzku spotrebiteľa podľa § 5a ods. 1 písm. a) Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva jej prípustnosť len vtedy, ak bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, ak bol spotrebiteľ poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

65. Osobitne vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa nie je možné neprihliadať na to, že vzhľadom na nevyvážený vzťah medzi poskytovateľom spotrebiteľského úveru a dlžníkom ako spotrebiteľom je nevyhnutné zasiahnuť a obmedzovať zmluvnú autonómiu vôle strán v prospech spotrebiteľa ako slabšej strany. Konkrétne vo vzťahu k dohode o zrážkach zo mzdy je nevyhnutné pristupovať obzvlášť citlivo vzhľadom na možnosť postihovania príjmu spotrebiteľa ako fyzickej osoby dohodami o zrážkach zo mzdy, a to vychádzajúc zo subjektívneho posúdenia veriteľa o výške a rozsahu neuhradeného dlhu bez toho, aby výška dlhu, ako aj podmienky jeho poskytnutia prešli súdnou kontrolou tak, ako na to poukázal okresný súd pri odkaze na rozsudok ESD č. C-106/77 Simenthal.

66. Z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 176/2020-32 zo dňa 28.04.2020 vyplýva, že samotný inštitút použitia dohody o zrážkach zo mzdy pri zabezpečovaní spotrebných úverov je treba považovať za rizikóvu kombináciu takejto dohody a spotrebných úverov práve z dôvodu vyššie uvedenej absencie súdnej kontroly pri uplatňovaní práva poskytovateľa úveru použitím dohôd o zrážkach zo mzdy (bod 32 tohto rozhodnutia).

67. Odvolací súd konštatuje, že samotná dohoda o zrážkach zo mzdy aj keď je formulárového charakteru, nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, aj keď nebola individuálne dojednaná, pokiaľ nie je splnený ďalší predpoklad, a to vyvolanie aplikáciou takejto dohody závažného nerovnoprávneho postavenia strán medzi spotrebiteľom a poskytovateľom úveru. Pri posudzovaní aplikovateľnosti a dovolenosti dohody o zrážkach zo mzdy je ďalej nepochybné nevyhnutné zaoberať sa, okrem splnenia zákonných podmienok podľa § 5a ods.1 Zákona o ochrane spotrebiteľa a § 9 ods. 13 ZoSÚ, aj spôsobom jej uzatvárania v rámci predzmluvného vzťahu vo vzťahu k existencii a preukázaniu rozsahu poučenia o účinkoch uzavretej dohody ako aj možnosti jej odmietnutia a vyporiadanie sa s prípadnou nekalosťou takejto praktiky v konkrétnom prípade, ak by aj navonok spĺňala formálne predpoklady vyžadované zákonom. Pre účely nariadenia neodkladného opatrenia je žalobca povinný tvrdiť a aspoň osvedčiť existenciu konkrétnych individuálnych okolností, ktoré umožňujú súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana z dôvodu potreby úpravy pomerov strán sporu. V prejednávanej veci tomu tak nebolo.

68. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vôbec nezaoberal podmienkami zákonnej úpravy dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré podľa žalovaného splnené boli vzhľadom na obsah Dohody v bode I., II. a III. a pokiaľ vyčítal aj to, že sa nezaoberal ani samotným obsahom Dohody, odvolací súd sa s takýmto záverom stotožňuje. Splnenie zákonných predpokladov na účinnosť a platnosť dohody o zrážkach zo mzdy vzhľadom na jej rizikový vzťah vo vzťahu k spotrebiteľským úverom a ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany je potrebné obozretné skúmať v každom individuálnom prípade osobitne. Existencia spotrebiteľského vzťahu však spotrebiteľa ako navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia nezbavuje povinnosti osvedčiť ním tvrdené okolnosti, ktoré odôvodňujú nariadenie neodkladného opatrenia.

69. Zodpovedá obsahu spisu tvrdenie žalovaného, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola v zmysle platnej právnej úpravy uzavretá vo forme osobitnej dohody podpísanej žalobcom, zodpovedá jeho tvrdeniu, že z obsahu tejto dohody vyplýva poučenie žalobcu o dôsledkoch jej uzavretia a z jej obsahu vyplýva aj poučenie o možnosti odmietnutia tejto dohody.

70. Žalobca v návrhu všeobecne konštatoval, že nedostatočným oboznámením s dohodou o zrážkach zo mzdy vzniká zásadný nepomer vo vzniknutom občianskoprávnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Len všeobecne tiež v návrhu konštatoval, že spotrebiteľ je často už v čase vzniku právneho vzťahu

nútený, resp. nemá na výber, uzavrieť dohodu o zrážkach zo mzdy. Nijaké konkrétne okolnosti, ktoré by nasvedčovali, či tomu tak bolo aj v prejednávanej veci, však v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neuviedol. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí spochybnil vôľu žalobcu byť viazaný touto dohodou. Vychádzal pritom zo všeobecného predpokladu, že vnútenie dohody o zrážkach zo mzdy spotrebiteľovi mimo jeho vôľu zásadným spôsobom znevýhodňuje spotrebiteľa a takéto dojednanie spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd konštatuje, že formálne splnenie zákonom požadovaných predpokladov na dohodu o zrážkach zo mzdy nemusí nevyhnutne viesť k záveru o jej platnosti a účinnosti a jej súladu s dobrými mravmi, pokiaľ je namietaný samotný proces jej uzatvárania. V prejednávanej veci však žalobca v návrhu a ani okresný súd v napadnutom rozhodnutí neuviedol žiadne konkrétne okolnosti daného prípadu spochybujúce samotný proces uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy a osvedčujúce absenciu vôľe žalobcu byť touto dohodou viazaný ako aj absenciu poučenia o dôsledkoch jej uzavretia a to napriek tomu, že žalobca dohodu podpísal a svojim podpisom potvrdil poučenie o možnosti ju odmietnuť, ako aj poučenie o následkoch jej uzavretia a aj to, že jej uzavretie nie je podmienkou poskytnutia úveru. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie žiadnym spôsobom poukázal na konkrétne skutkové okolnosti prejednávanej veci neodôvodnil svoj záver, že dohoda o zrážkach zo mzdy mala byť vnútená žalobcovi mimo jeho vôľu a nijakými konkrétnymi skutkovými okolnosťami neodôvodnil svoje pochybnosti o vôli žalobcu byť touto dohodou viazaný.

71. Nie je predmetom konania o nariadenie neodkladného opatrenia preukazovať, či skutočne došlo k porušeniu povinnosti žalovaného, k aplikácii neprijateľných podmienok alebo k využitiu nekalých praktík. Tieto otázky môžu byť predmetom samostatného konania o neplatnosť, resp. platnosť tejto dohody, t. j. preukázanie splnenia všetkých zákonných podmienok a nielen vychádzajúc formálne zo samostatnej dohody a v nej obsiahnutých poučeniach, t. j. či bola aj materiálne naplnená povinnosť podľa § 5a ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa. Skutočný priebeh a proces uzatvárania tejto zmluvy môže súd dostatočne posúdiť len po vykonanom dokazovaní vo veci samej o určení neplatnosti, resp. platnosti tejto dohody.

72. Odvolací súd zdôrazňuje, že tvrdenie o neprijateľnej zmluvnej podmienke je potrebné posudzovať individuálne s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého prípadu.

73. Podľa odvolacieho súdu samotné uzavretie samostatnej dohody o zrážkach zo mzdy pri splnení zákonných podmienok samo o sebe nenapĺňa predpoklady neprijateľnej zmluvnej podmienky alebo nekalej praktiky. Ako už bolo uvedené vyššie, dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom povolený a predpokladaný právny inštitút zabezpečenia pohľadávky podľa § 551 Občianskeho zákonníka. Ďalej bolo tiež už uvedené, že dohoda o zrážkach zo mzdy je rizikovým právnym inštitútom vo vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom vzhľadom na možnosť obchádzania súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok alebo nekalých praktík pri výkone zrážok zo mzdy.

74. Na druhej strane platná právna úprava upravuje vo vzťahu k spotrebiteľovi jednoznačné podmienky, kedy je možné dohodu o zrážkach zo mzdy považovať za prijateľnú, zákonom akceptovanú a legálnu prostriedok zabezpečenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru tak, ako sú uvedené v § 5a ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa. V tejto úprave sa vyžaduje, aby sa jednalo o dohodu uzavretú v písomnej podobe, aby bol spotrebiteľ poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť. Tieto podmienky ďalej dopĺňa § 9 ods. 13 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý zakazuje poskytovanie úveru podmieňovať uzavretím dohody o zrážkach zo mzdy.

75. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len všeobecne konštatoval, že žiadnym, resp. nedostatočným oboznámením spotrebiteľa s dohodou o zrážkach zo mzdy vzniká zásadný nepomer vo vzniknutom občiansko-právnom vzťahu v neprospech spotrebiteľa. Žalobca teda vychádzal zo všeobecného predpokladu absencie alebo nedostatočného oboznámenia s dohodou o zrážkach zo mzdy, pričom súd prvej inštancie konštatoval, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. V bode 15. na strane 5 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatoval okresný súd vnútenie spotrebiteľovi tohto dojednanie mimo jeho vôľu a zároveň v tom istom bode na strane 6 uviedol svoje pochybnosti o dostatku vôľe žalobcu vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy. Tieto svoje predpoklady a závery súd prvej inštancie nijako neodôvodnil poukázaním na konkrétne okolnosti prejednávanej veci. Žiadne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali záver súdu o pochybnostiach pri prejave vôľe vstúpiť do vzťahu a

podpísať dohodu o zrážkach zo mzdy súd prvej inštancie nešpecifikoval, pričom ani žalobca v žalobe ich nijakým spôsobom konkrétne a individuálne neuviedol.

76. Ako už bolo uvedené vyššie dohoda o zrážkach zo mzdy je rizikovým právnym inštitútom umožňujúcim za určitých okolností obchádzať súdny prieskum neprijateľných podmienok. Za predpokladu dodržania zákonných ustanovení, a to nie len z formálnej stránky, nemožno však bez ďalšieho len na základe jej uzatvorenia dospieť k záveru o nezákonnosti, neprijateľnosti alebo nekalosti dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie bez náležitého skutkového odôvodnenia uviedol svoj predpoklad o možnej absencii vôle žalobcu bez toho, aby sa zaoberal reálnym skutkovým stavom tvrdným žalobcom. Žalobca ani žiadne konkrétne skutkové okolnosti svojho tvrdenia o absencii oboznámenia s dohodou o zrážkach zo mzdy v návrhu neuviedol. Nie je pritom vylúčené, že aj v prípade ak dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky zákonom vyžadované formálne náležitosti, t. j. písomnú podobu, oboznámenie o jej dôsledkoch, ako aj vyhlásenie, že nebola podmienkou na poskytnutie úveru, v určitých individuálnych prípadoch je možné dospieť k záveru o jej neprijateľnosti alebo nekalosti, avšak ak je preukázané, že spôsob akým bola uzavretá alebo akým došlo k jej podpisu sa prieči dobrým mravom alebo legálnym obchodným praktikám (viď napr. nález Ústavného súdu I. ÚS 176/2020-32, bod 36. tohto rozhodnutia).

77. Žalobca všeobecne tvrdil v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, že pri nedostatočnom, resp. úplne absentujúcom poučení o dôsledkoch a dôvodoch dohody o zrážkach zo mzdy môže vzniknúť zásadný nepomer vo vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Toto všeobecné konštatovanie, však samo o sebe nemôže zakladať pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení záver o tom, že tak tomu bolo v konkrétnom individuálnom prejednávacom prípade, pokiaľ žalobca takéto okolnosti konkrétneho prípadu v návrhu ani len netvrdí a okresný súd v napadnutom rozhodnutí tiež vychádza len z hypotetického záveru o pochybnostiach pri prejave vôle, pričom svoje pochybnosti žiadnym spôsobom skutkovo neidentifikoval.

78. Naopak žalovaný oprávnené v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal konkrétnymi okolnosťami daného prípadu a posudzovaním konkrétnej dohody o zrážkach zo mzdy, keď táto v bode I., II, III., ktorá je podpísaná samotným žalobcom jednoznačne uvádza poučenie o dôsledkoch dohody o zrážkach zo mzdy v jej bode III., obsahuje vyhlásenie, že jej podpísanie nie je podmienkou na poskytnutie úveru (bod I.), poučenie o možnosti jej odmietnutia jej nepodpísaním (bod II.) a vyhlásenie, že žalobca sa s ňou oboznámil. Súd prvej inštancie ignoroval jemu predloženú dohodu o zrážkach zo mzdy a vôbec sa nezaoberal, či takto predložená dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa alebo nespĺňa zákonné požiadavky a či tvrdenia žalobcu sú osvedčené konkrétnymi skutkovými okolnosťami.

79. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že aj pri splnení zákonných formálnych požiadaviek je možné dospieť k záveru o nekalosti spôsobu uzavretia tejto zmluvy alebo o jej neprijateľnosti, avšak výhradne vzhľadom na individuálne okolnosti a spôsob uzatvárania takejto dohody z ktorého by žalobca aspoň základným spôsobom skutkovo osvedčil svoje tvrdenie o tom, že aj keď ním podpísaná dohoda obsahuje zákonné náležitosti, spôsob jej podpisu alebo proces, ktorý predchádzal jej podpísaniu nezodpovedá dobrým mravom a dohodu je preto potrebné považovať za neprijateľnú podmienku alebo za nekalú praktiku. Odvolací súd zdôrazňuje, že žiadne takéto skutkové okolnosti konkrétneho prípadu pri uzatváraní zmluvy žalobca v návrhu neuviedol a okresný súd v napadnutom rozhodnutí svoj záver neodôvodnil konkrétnymi skutkovými okolnosťami prejednávanej veci.

80. Záver súdu prvej inštancie o neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy je preto predčasný, nezodpovedajúci tvrdeniam žalobcu a obsahu spisu a predloženej dohode podpísanej žalobcom.

81. Podľa odvolacieho súdu žalobca neosvedčil nevyhnutnú potrebu úpravy pomerov, pretože neosvedčil svoje tvrdenie o nesprávnej výške úveru z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného s odbornou starostlivosťou posudzovať jeho spôsobilosť splácať úver a zároveň neosvedčil žiadnymi konkrétnymi okolnosťami daného prípadu, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá formálne spĺňa zákonné požiadavky jej prípustnosti, má napriek tomu povahu neprijateľnej zmluvnej podmienky, resp. neosvedčil žiadnymi skutkovými tvrdeniami ani nekalosť získania podpisu žalobcu na tejto dohode. Podľa odvolacieho súdu preto neboli splnené predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia

82. Žalobca namietal neprijateľnosť dohody o zrážkach zo mzdy aj neprímeraným rozsahom uplatniteľnosti zrážok podľa subjektívnej predstavy žalovaného, keď čl. IV. tejto dohody umožnil výkon zrážok nie len vo výške úveru a úrokov ale aj nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky. Z dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú žalobca priložil k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že bol v dohode výslovne poučený o tom, že má možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše. O dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy bol poučený podrobným spôsobom. Pohľadávka je v dohode o zrážkach zo mzdy presne špecifikovaná vzhľadom na úver vo výške 1.700,- Eur, pričom je v nej výslovne uvedené, že je uzavretá aj vzhľadom na príslušenstvo úveru v podobe úrokov vo výške 546,04 Eur. Dohoda teda obsahuje v čl. IV. presné číselné vymedzenie pohľadávky (súčet poskytnutého úveru a dohodnutých úrokov), ktorá je ňou zabezpečená. Strany sa zároveň dohodli, že na základe tejto dohody bude v prípade aktivácie zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech žalovaného mesačné splátky vo výške 62,39 Eur.

83. Žalobca v návrhu nijakým spôsobom neosvedčil, že žalovaný na základe takto presne vymedzenej sumy uplatnil svoj nárok na zrážky zo mzdy vo väčšom rozsahu ako bolo určené presným číselným vymedzením pohľadávky v bode IV. Dohody.

84. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia nezaobrá dokazovaním súvisiacim s platnosťou alebo neplatnosťou zmluvy o úvere a nemôže prejedikovať rozhodnutie vo veci samej. Avšak aj za predpokladu, že by súd dospel vo veci samej k záveru, že úver, ktorý žalovaný žalobcovi poskytol je bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi ostáva zachovaná povinnosť zaplatiť istinu, ktorú od žalovaného prijal. Z obsahu spisu vyplýva, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca neuhradil ani sumu v rozsahu istiny vymáhanej pohľadávky. Pokiaľ prebiehalo uspokojovanie nároku veriteľa prostredníctvom zrážok zo mzdy, išlo o plnenie záväzku žalobcu, ktoré je plnením jeho povinnosti minimálne do výšky neuhradenej istiny poskytnutého úveru a v tejto časti nemôže ísť zo strany žalovaného k získaniu plnenia bez platného právneho titulu (podobne aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Co/50/2019 zo dňa 24.07.2019). Pretože podľa odvolacieho súdu neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd sa nezaobrá vydaním neodkladného opatrenia len do výšky istiny poskytnutého úveru s prihliadnutím na úhrady zo strany žalobcu. Podľa odvolacieho súdu preto ani týmto tvrdením žalobca neosvedčil splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia.

85. V tejto súvislosti vyhodnocoval odvolací súd aj námietky žalobcu, že zachovaním zrážok zo mzdy dochádza k prehlbovaniu intenzity nedôvodného zásahu do jeho majetkových práv. Žalobca však nespochybnil ani nenamietať, že od žalovaného prevzal 1.700,- Eur v súvislosti so zmluvou o úvere a tiež nepoprel, že túto zmluvu uzavrel, rovnako ako uzavrel aj dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom žalovanému nevrátil ani istinu poskytnutého úveru. Námietku o nedôvodnom zásahu do jeho majetkových práv preto odvolací súd nepovažoval za odôvodňujúcu vyhovieť navrhovanému neodkladnému opatreniu v navrhovanom rozsahu.

86. Na základe vyššie uvedených záverov preto odvolací súd nemohol postupovať inak len tak, že zmenil napadnuté rozhodnutie podľa § 388 CSP a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa malo žalovanému uložiť povinnosť zdržať sa výkonu práv z dohody o zrážke zo mzdy, v celom rozsahu zamietol. Odvolací súd preto rozhodol o zmene napadnutého rozhodnutia v prvej výrokovej vete tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Keďže odvolací súd rozhodol o zmene napadnutého rozhodnutia v prvej výrokovej vete a zamietol základný zdržovací nárok, musel zmeniť aj závislý druhý výrok napadnutého rozhodnutia, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobcu zdržanie sa výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy a aj v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

87. Nad rámec uvedeného odvolací súd konštatuje, že žalobcom navrhované neodkladné opatrenie malo mať trvalú povahu, pričom súd prvej inštancie takto nariadenému neodkladnému opatreniu vyhovel. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ malo byť dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia vo vzťahu k zdržaniu sa výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy tvrdenie o jej neplatnosti, či už z dôvodu nekalej praktiky alebo neprijateľnosti, podľa odvolacieho súdu zodpovedá zásade právnej istoty obidvoch zmluvných strán vo vzťahu k vyváženiu ich práv taký návrh a taký postup súdu prvej inštancie, aby neodkladné opatrenie ukladajúce povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy nemalo povahu trvalej úpravy, ale len dočasnej. Podľa odvolacieho súdu v prípade vyhovenia takémuto

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné umožniť preukázanie tvrdenia o neplatnosti dohody v základnom konaní, t. j. v konaní o určení neplatnosti tejto dohody. K uvedenému záveru dospel vo viacerých rozhodnutiach aj ústavný súd, keď v rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 176/2020-32 zo dňa 28.04.2020 uviedol: „Hlavný argument krajský súd vyjadril v bode 25 uznesenia tak, že za situácie, kým v otázkach (ne)platnosti dohody o zrážkach zo mzdy nie je vyriešená právoplatným rozhodnutím súdu, je potrebné zabezpečiť ochranu práv žalobcov nariadeným neodkladným opatrením. Bez vykonaného dokazovania vo veci samej nemôže ani odvolací súd zaujať v tomto štádiu konania právny názor o (ne)platnosti dohody o zrážkach zo mzdy a v tej súvislosti aj o dôvodnosti nároku vo veci samej.“ V bode 34. tohto rozhodnutia ústavný súd uviedol, že vzhľadom na takto odôvodnené neodkladné opatrenie je možné akceptovať, t. j. pokiaľ odvolací súd uviedol dočasnú potrebu úpravy pomerov až do rozhodnutia vo veci samej o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. V ďalšom rozhodnutí ústavného súdu II. ÚS 391/2019-29 zo dňa 05.12.2019 ústavný súd ešte dôraznejšie zvýraznil nevyhnutnosť dočasnosti právnej úpravy pomerov pri rozhodovaní o zdržaní sa výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy, keď uviedol: „Vo veci sťažovateľky je potrebné upozorniť na kľúčový aspekt a to, že krajský súd nerozhodol s konečnou platnosťou o právnych vzťahoch týkajúcich sa sporu medzi žalobcom a sťažovateľkou. Uvedený záver ústavný súd opiera o skutočnosť, že neodkladné opatrenie ukladá povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy „do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17Csp/1/2019“.

88. Podľa odvolacieho súdu zodpovedá princípu proporcionality a vyváženej ochrane práv taký návrh žalobcu a postup súdu, že pokiaľ sa navrhuje neodkladným opatrením zdržať sa výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy, potom je podľa odvolacieho súdu žiaduce umožniť nájsť konečný záver o platnosti alebo neplatnosti takejto dohody v riadnom konaní, t. j. vo veci o určení neplatnosti takejto dohody. Žalobcom navrhované neodkladné opatrenie a súdom prvej inštancie nariadené, takúto dočasnosť neodkladného opatrenia neuviedlo a v zásade by znamenalo v prípade jeho vyhoveniu bez osvedčenia skutkových okolností ako bolo uvedené vyššie, trvalé zmarenie výkonu práv z dohody o zrážkach zo mzdy výhradne na základe účinkov neodkladného opatrenia bez vykonaného riadneho dokazovania v kontradiktórnom procese, a to len na základe osvedčenia skutočností a nie ich preukázania (príčom navyše v danom prípade nedošlo ani len k osvedčeniu tvrdení žalobcu).

89. Žalovaný nepodal odvolanie voči tretej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia a odvolací súd sa ním preto nezaoberal. Z povahy tohto výroku vyplýva, že žiadnej strane sporu z nej žiadne povinnosti nevyplývajú.

90. Vzhľadom na to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je konečné a v zmysle návrhu nenasleduje podanie žaloby vo veci samej, rozhodoval odvolací súd o náhrade trov konania v tomto konaní o nariadení neodkladného opatrenia ako pri rozhodovaní vo veci samej.

91. Vzhľadom na to, že odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol, potom zmenil aj napadnutú štvrtú výrokovú vetu o náhrade trov prvostupňového konania. Keďže žalovaný bol v konečnom dôsledku na základe rozhodnutia odvolacieho súdu úspešný, avšak žalovanému v konaní na súde prvej inštancie žiadne trovy nevznikli, odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 s použitím § 255 ods. 1 CSP zmenil štvrtú výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia tak, že žalovanému nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

92. Vzhľadom na to, že žalovaný bol na základe tohto rozhodnutia odvolacieho súdu v konaní úspešný, musel odvolací súd zrušiť piatu výrokovú vetu napadnutého rozhodnutia, ktorou bola žalovanému ako neúspešnej strane v spore uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie návrhu, keďže žalobca ako spotrebiteľ je oslobodený od týchto poplatkov.

93. Pretože žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že mu priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

94. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).